

Bemutakozás

30 éve vagyok a pedagógusi pályán. Kezdetben csak angol nyelvet tanítottam, majd egy hirtelen váltás után tanító néniként is kipróbáltam magam. Nem bántam meg a döntésem. Nagyon megtetszett a kicsikkel való foglalkozás, így itt maradtam és minden évben rácsodálkozom arra, hogy hogyan válnak kis óvodásokból igazi iskolásokká. Szerettem volna a gyermekeket még az óvodában meglátogatni, megismerni, ahogy az eddig is történt, de ez a rendkívüli helyzet nem tette ezt lehetővé. Pedig nagy segítség lett volna számomra, ha ott látom őket együtt játszani a saját, megszokott kis környezetükben.

Nagyon fontosnak tartom az óvónők jellemzését az általuk nevelgetett gyerkőcökről, így mindenképpen felvesszük a kapcsolatot velük, hogy a jól bevált szokásrendjeiket folytathatni, illetve azokra az újakat építeni tudjuk. Számomra a legfontosabb pedagógiai elv a következetesség és a tisztelet, szülőként és tanítóként egyaránt. Vallom, hogy fegyelem nélkül nem lehet eredményesen dolgozni, tanulni.

Hiszem, hogy mindenki, így minden gyermek is jó valamiben, ezt kell megtalálnunk, és erősítenünk a szülőkkal karöltve. A dicséret a legnagyobb motiváló erő. Kisiskolás korban nagyon nagy jelentősége van a játéknak. Mivel fontos célul tűztem ki a tanulás megszerettetését, óráimat sok tevékenykedtetéssel, játékkal, mozgással, mesével, énekkel kísérem.

Örömteli várakozással tekintek a következő négy év pedagógiai feladataira és kihívásaira. Szeretettel várom leendő kis elsőseimet!

Ferenczi Emese a becsületes nevem,
Jó ideje már, hogy minden időmet a
tanításnak szentelem.
Nem vagyok már fiatal,
De számomra ez még mindig diadal.
Szeretem a cicámat, kinek neve Borisz,
Ha a hasamon alhat, egyáltalán nem
komisz.
Harminc éve a gyerekeknek élek,
S hogy jól teszem-e, attól csöppet sem
félek.
Kecskeméten szereztem a tudományt,
Ennek köszönhetem eme irományt.
Szeretem a matekot, a környezetismeretet,
Ezért a gyerekek csillogó szeme a
köszönet.
A tanterem a második otthonom,
Így a díszítése is marad az én gondom.
Mickey, Minnie, Shrek, pöttyök,
Minden kész lesz, mire megjöttök.

Az angol nyelv fontos, nem futhatunk
előle,
Alsós nebulóknak juttatok kevéskét belőle.
Csöpögtetem a tudást a kis agyakba,
Negyedekre beérik, ha a gyerkőc is úgy
akarja.
Kellenek a szülők a munkámhoz nagyon,
Kérem őket, segítsenek, hagyom. ☺
Saját gyermekem egyetemista lett, elment,
Az ország másik csücskéből jön havonta -
jóesetben.
Az osztályom a „pótlék” hétközbenre,
Ők az én kisbabáim, erre lettem
berendezkedve.
Ölelés tőlük reggel, ölelés tőlük délben,
Ez ad erőt a további létben.
Legyen ez a végszó: humor nélkül nem
élhetek,
Szeptemberben, remélem, találkozom
véletek!

Ferenczi Emese